

РЕШЕНИЕ

№ 1704

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11483** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Б. Г. О. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. С. С. срещу решение № 20211188 от 30.09.2020 г. по НАХД № 9637/2020 г. на софийски районен съд, НО, 121-ви състав, с който е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3712213, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.3 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол на скоростта, позиционирана в автомобил на контролен орган, което е недопустимо, тъй като приложим е общия ред по ЗАНН. Неоснователно е и позоваването на разпоредбата на § 6, т. 65 ЗДвП, тъй като тази разпоредба дефинира понятието за автоматизирани технически средства, но предвижда, че нарушенията се установяват от контролен орган. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът, СДВР, Отдел ПП, е взел становище по жалбата, чрез юк Г., като я счита за неоснователна. Излага съображения за правилност на решението на СРС и относно приложимостта на процедурата по чл. 189, ал.4 ЗДвП. Моли за оставяне в сила на решението и отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, като счита, че електронния фиш е нередовно връчен на касатора, което е основание за неговата отмяна.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на районен съд С. е приел, че на 10.04.2018 г., около 21,14 ч. в [населено място], на бул. Ц. шосе, в посока на движение към бул. Ал. М., на спирка УМБАЛ Св. А., жалбоподателят е управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел Х 3, с рег. [рег.номер на МПС] . Лекият автомобил се е движел със скорост от 106 км./ч., при ограничение на скоростта от 80 км./ч., въведена с пътен знак В 26, т.е. с превишение от 26 км/ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил, била засечена с автоматизирано техническо средство – ARH CAM S1 № 111743с7. За системата за видеонаблюдение е представен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, за 10.04.2018 г. и за посочената локация.

От информация, постъпила в СРС от БИМ се установява, че мобилната система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникациите тип А. S1 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126, за което е представено удостоверение да одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126. Същата е одобрена и вписана в регистъра на 07.09.2017 г., като срокът на валидност на одобряването на типа е до 07.09.2027 г. На посочената система е извършена проверка през м.12.2017 г., видно от приложения протокол за извършена проверка.

За нарушението е направена снимка № 11743С7/000768.

Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на жалбоподателя К. Т. Й., който е подписал декларация по чл. 189, ал.5 ЗДвП, с която е декларирал, че към 10.04.2018 г. лекият автомобил е бил във владение на жалбоподателя О., който е върнал автомобила на собственика на 11.04.2018 г. в 10.00 ч.

След установяване на извършеното нарушение, и установяване собственикът на лекия автомобил, чиято скорост е била отчетена, е издаден електронен фиш Серия К № 3712213 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на жалбоподателя е наложена глоба от 100,00 лв. за превишение на скоростта от 26 км/ч.

Не са представени доказателства за датата на връчване на електронния фиш на жалбоподателя.

Видно от представен проект за организация на движение на [улица]в участъка към ул. Ал. М., до спирка на УМБАЛ Св. А., представен от Столична община, в посочения

участък е действало ограничение на скоростта от 80 км/ч, за което е монтиран пътен знак В 26.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 20211188 от 30.09.2020 г. по НАХД № 9637/2020 г., с което е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3712213, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.3 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 20211188 от 30.09.2020 г. по НАХД № 9637/2020 г. на СРС, НО, 121-ви състав, с което съдът е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3712213, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.3 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Б. Г. О. допустима жалба, предвид липсата на доказателства за връчване на процесния електронен фиш на жалбоподателя.

В този смисъл, не може да се възприеме изложеното от представителя на СГС относно това, че нередовността на връчването на електронния фиш води до неговата отмяна. Връчването на акта има отношение към правото на обжалване на акта, или пък ако не е обжалван, към възникване на задължение за заплащане на определената глоба, или

съответно към правото на ответника да пристъпи към принудително събиране на вземането. Доколкото, касатора е упражнил правото си на жалба и същата е приета за допустима от съда, то нередовността на връчването на фиша не може да бъде основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш с процесуалните правила за неговото издаване. Изложените мотиви относно легалната дефиниция на електронния фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, са правилни и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отрязено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случа, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство мобилна система за видеоконтрол тип АТСС А. S1 № 11743с7, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка и отговарящо на одобрения тип за измерване.

С разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. А в релевантната ал. 2 на посочената разпоредба е установено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай, предвид на това, че скоростта е засечена на скоростен път в рамките на населено място, със знак В 26 е въведено ограничение на скоростта на движение, която е по-висока от предвидената такава за движение в населено място, а именно от 80 км/ч. В разпоредбата на чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 21 до 30 км/ч, нарушителя се наказва с глоба 100 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с

която е засечен жалбоподателя е 106 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 26 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на посочената разпоредба е отразено съдържанието на електронния фиш, както и е посочено, че същия се изготвя по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи.

Наказанието е наложено на основание чл. 182, ал.2, т.3 ЗДвП, касаеща превишение на скоростта извън населено място. Установеното с електронния фиш е засечено в рамките на населеното място, за което нарушение е относима разпоредбата на чл. 182, ал.1, т.3 ЗДвП. Доколкото предвидените в двете разпоредби наказания са идентични, както е идентично и нарушението, за което се налага наказанието, и доколкото е безспорно по делото мястото, на което е засечена превишената скорост, съдът приема, че се касае за техническа грешка при изписване на санкционна норма, поради което приема, че не е налице съществено процесуално нарушение в акта, водещо до неговата отмяна.

В съставеният електронен фиш Серия К № 11743с7 нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образеца. Предвид на това не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. По отношение съдържанието на процесния електронен фиш и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция. Също така е съобразено, отразеното в цитираното решение по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът „в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш.

Също така, съгласно чл. 188 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено

моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В конкретния случай, след като е установен собственика на автомобила, а именно К. Й., той е подписал декларация по чл. 189, ал.5 ЗДвП, с която е декларирал, че към 10.04.2018 г. лекият автомобил е бил във владение на жалбоподателя О., който е върнал автомобила на собственика на 11.04.2018 г. в 10.00 ч. Поради това, електронният фиш е съставен именно на жалбоподателя О., като лице управлявало чуждото МПС в деня и часа, в който е била засечена превишената скорост.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво като извършено от жалбоподателя като управляващ лекия автомобил, който е засечен с превишената скорост, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство мобилна система за видеоконтрол тип АТСС А. S1 № 11743с7, годна за употреба, преминала през съответните проверки, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на електронен фиш, съставен по образец и съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 29211188 от 30.09.2020 г. на софийски районен съд, НО, 121-ви състав по НАХД № 9637/2020 г., с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3712213, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.3 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По разноските:

На жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на разноски. Предвид новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 29211188 от 30.09.2020 г. на софийски районен съд, НО, 121-ви състав по НАХД № 9637/2020 г.

ОСЪЖДА Б. Г. О., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.